

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžk/34/2019
Identifikačné číslo spisu: 5018200479
Dátum vydania rozhodnutia: 25.09.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Viliam Pohančenič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5018200479.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: ČS-KA Mazorník, s.r.o., IČO: 45 905 991, Somolického 1874/62, 039 01 Turčianske Teplice, zastúpený: HRONČEK & PARTNERS s.r.o., Národná 10, 010 01 Žilina, proti žalovanému: Daňový úrad Žilina, Janka Kráľa 2, 010 01 Žilina, o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 28Sa/45/2018-93 zo dňa 04.06.2019, takto

rozhodol:

Kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej aj len „krajský súd“) uznesením č. k. 28Sa/45/2018 zo dňa 04.06.2019 (ďalej aj len „napadnuté uznesenie“) žalobu proti nečinnosti žalovaného vo vzťahu k zdaňovaciemu obdobiu august 2016 (po vylúčení časti žaloby týkajúcej sa daňovej kontroly za november 2016 na samostatné konanie) podľa § 249 zákona č. 162/2015 Z. z., Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“) ako nedôvodnú zamietol. Žalovanému nepriznal náhradu trov konania.
2. Žalobou zo dňa 04.12.2018 sa žalobca domáhal, aby krajský súd uznesením uložil Daňovému úradu Žilina, pobočka Dolný Kubín (ďalej aj len „žalovaný“) povinnosť pokračovať vo výkone daňovej kontroly na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu DPH alebo jeho časti za zdaňovacie obdobie august 2016, ktorú u žalobcu vykonáva na základe oznámenia č. 104273444/2016 zo dňa 10.11.2016 a v lehote 60 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia predmetnú daňovú kontrolu ukončiť doručením protokolu žalobcovi.
3. Žalovaný za účelom realizácie medzinárodnej výmeny informácií vydal rozhodnutie o prerušení daňovej kontroly č. 101783542/2017 zo dňa 21.07.2017 do doby, kým správca dane získa informácie potrebné pre správne určenie dane.

4. Krajský súd zamietnutie žaloby založil na dôvodnosti prerušenia daňovej kontroly za účelom získania potrebných medzinárodných informácií, ktorými žalovaný žiadal členské štáty EÚ (Nemecko a Poľsko) o preverenie zdaniteľných obchodov v rámci výmeny informácií podľa čl. 7, 15, 16 a 25 až 27 nariadenia č. 904/2010/EÚ. Ku dňu podania žaloby žalovaný požadovanými informáciami napriek jeho opakovaným urgenciám nedisponoval. Pre tento dôvod objektívne nemohol v daňovej kontrole pokračovať. Podľa zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len „daňový poriadok“) sa koniec prerušenia daňovej kontroly spravuje pominutím dôvodov, pre ktoré sa daňové konanie prerušilo. Keďže dôvody, pre ktoré sa daňová kontrola prerušila, nepominuli, žalovaný nemohol byť nečinný a tento svoje „nekonanie“ v rozhodnutí o prerušení daňovej kontroly aj riadne zdôvodnil.

II.

5. Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP. Vytýkal krajskému súdu, že daný skutkový a právny stav veci nesprávne vyhodnotil a preto danú vec nesprávne právne posúdil.

6. Sťažovateľ mal za to, že zasielanie urgencií vo veci vybavenia žiadosti o poskytnutie medzinárodných informácií od nemeckej daňovej správy nemôže byť automaticky bez ďalšieho považované za skutočnosť, že správny orgán v konkrétnom prípade koná. Vo veci niet žiadnej zákonnej alebo faktickej prekážky na to, aby žalovaný vo veci daňovej kontroly ďalej konal a rozhodol s ohľadom už aj na neprimeranú celkovú dĺžku trvania daňovej kontroly.

7. Sťažovateľ pripustil, že je legitímnym právom žalovaného požiadať o medzinárodnú informáciu daňový úrad iného členského štátu, ale namietal obsah tejto žiadosti a dĺžku prerušenia daňovej kontroly. V tejto súvislosti poukázal na to, že Daňový úrad Žilina daňovú kontrolu vykonávanú u sťažovateľa rozdelil na dve pobočky - pobočku Dolný Kubín a pobočku Martin, a to tak, že daňovú kontrolu za zdaňovacie obdobie august 2016 a november 2016 vedie Daňový úrad Žilina, pobočka Dolný Kubín a daňovú kontrolu za zdaňovacie obdobie máj 2016 a jún 2016 vedie Daňový úrad Žilina, pobočka Martin, pričom vo všetkých prípadoch sa má jednať o identický skutkový stav. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že nemecká daňová správa vo veci daňovej kontroly sťažovateľa už vo vzťahu k zdaňovaciemu obdobiu máj 2016 a jún 2016 odpovedala, takže Daňový úrad Žilina (pobočka Martin) disponuje odpoveďami na požadované otázky. Napriek tomu žalovaný požiadal nemeckú daňovú správu o doplnenie odpovede. Takýmto konaním žalovaného môžu daňové kontroly u sťažovateľa trvať neobmedzený čas. Za daných okolností preto prerušenie daňovej kontroly sťažovateľ považoval za zásah do jeho súkromnoprávnej sféry, a to tým, že mu je neprimerane dlhým časovým obdobím znemožnené nakladať s finančnými prostriedkami tvoriacimi nadmerný odpočet DPH, o vrátenie ktorého požiadal. Sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov kasačného konania.

III.

8. Ku kasačnej sťažnosti podal dňa 29.07.2019 vyjadrenie žalovaný. Napadnuté rozhodnutie krajského súdu považoval za vecne správne a stotožnil sa aj s jeho odôvodnením. K námietke nečinnosti argumentoval rozhodnutím o prerušení konania a následným výpočtom úkonov zamestnanca správcu dane v súvislosti s vykonávaním daňovej kontroly a overovaním si podkladov potrebných na správne a úplné určenie dane. Žalovaný preveroval stav prerušenej daňovej kontroly za uvedené zdaňovacie obdobie ku dňu doručenia kasačnej sťažnosti, avšak k tomuto dňu konečnou odpoveďou z Nemecka na medzinárodnú výmenu informácií nedisponoval, a preto dôvod prerušenia daňovej kontroly neodpadol. Z dôvodu prerušenia daňovej kontroly sa nesmú priamo robiť úkony výkonu daňovej kontroly, preto žalovaný nemohol byť nečinný. Rovnako nie je v kompetencii správcu dane ovplyvniť rýchlosť vybavenia žiadosti o medzinárodnú výmenu informácií u dožiadaného členského štátu. Svoju povinnosť si plnil tým, že podanie odpovede na žiadosť urgoval.

9. V súvislosti s tvrdením sťažovateľa, že žalovaný má k dispozícii odpoveď od nemeckej daňovej správy a aj napriek tomu zasiela do Nemecka urgencie, uviedol, že je vecou posúdenia správcu dane, či je odpoveď na medzinárodné dožiadanie dostatočná alebo je potrebné ju doplniť. U nemeckého odberateľa prebieha daňová kontrola, ktorej výsledky majú vplyv na správne určenie dane za zdaňovacie obdobie august 2016. A preto až po obdržaní odpovede odpadne dôvod prerušenia daňovej kontroly a žalovaný bude v daňovej kontrole pokračovať.

10. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhol, aby najvyšší súd kasačnú sťažnosť zamietol.

IV.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ SSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu dôvodov uvedených v kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP) a dospel k záveru, že podaná kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

12. Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ SSP nečinnosťou orgánu verejnej správy je stav, keď orgán verejnej správy protiprávne nepokračuje v začatom administratívnom konaní, alebo stav, keď orgán verejnej správy protiprávne z úradnej povinnosti nezačal administratívne konanie.

13. Podľa § 242 ods. 1 SSP, žalobca sa môže žalobou domáhať odstránenia nečinnosti orgánu verejnej správy v začatom administratívnom konaní.

14. Podľa § 249 SSP, ak správny súd po preskúmaní nezistí nečinnosť žalovaného, uznesením žalobu zamietne.

15. Podľa § 61 ods. 1 písm. b/ daňového poriadku správca dane daňové konania môže prerušiť, ak sa začalo konanie o inej skutočnosti rozhodujúcej na vydanie rozhodnutia alebo je potrebné získať informácie spôsobom podľa osobitného predpisu (napríklad zákon č. 442/2012 Z. z. o medzinárodnej pomoci a spolupráci pri správe daní, nariadenie Rady (EÚ) č. 904/2010.)

16. Predmetom posúdenia kasačného súdu bolo uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 28Sa/45/2018-93 zo dňa 04.06.2019 o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy v rozsahu dôvodov kasačnej sťažnosti, predovšetkým, či krajský súd správne vyhodnotil prerušenie konania ako objektívnu príčinu nekonania žalovaného.

17. Orgán verejnej správy je v zmysle zásady rýchlosti a hospodárnosti konania povinný vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote. Ak sa v konaní vyskytne prekážka, pre ktorú správny orgán nemôže objektívne v konaní pokračovať, je jeho povinnosťou využiť inštitút prerušenia konania, ktorý slúži na to, aby orgánu verejnej správy zbytočne neplynula lehota na vydanie rozhodnutia. Dôvody prerušenia konania môžu spočívať v obligatórnych skutočnostiach, keď je správny orgán povinný konanie prerušiť ex officio a fakultatívnych, v prípade ktorých správny orgán konanie preruší na základe správnej úvahy.

18. V posudzovanej veci správca dane prerušil daňovú kontrolu z dôvodu, že pre vecne správne určenie nadmerného odpočtu DPH je nevyhnutné získať potrebné informácie spôsobom podľa nariadenia Rady č. 904/2010/EÚ prostredníctvom medzinárodnej výmeny informácií.

19. Z obsahu administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že tento doručenie odpovede na požadované informácie od nemeckej daňovej správy opakovane urgoval. Kasačný súd nesúhlasí s názorom sťažovateľa, že dôvod prerušenia konania pominul, pretože v inej obdobnej veci (zdaňovacie obdobie máj 2016 a jún 2016) bola žalovanému odpoveď na žiadosť správcu dane doručená, a preto mal mať žalovaný dostatočné množstvo informácií k tomu, aby v daňovej kontrole i v tejto veci pokračoval. Správca dane je povinný zaoberať sa každou vecou, ktorá je predmetom správy daní, vybaviť ju bezodkladne a bez zbytočných prietahov, ale má pritom použiť také najvhodnejšie prostriedky, ktoré

vedú k správne určenie a vyrubenie dane. Dokazovanie vo veci vedie správca dane, pričom dbá, aby skutočnosť nevyhnutné na účely správy daní boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov. Ako dôkaz možno použiť všetko, čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane a čo nie je získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

20. Niet pochyb, že podať žiadosť o medzinárodnú výmenu informácií v záujme preverenia zdaniteľných obchodov podľa nariadenia č. 904/2010/EÚ je legitímnym právom a zároveň i povinnosťou správcu dane tak, aby došlo k správne určenie a vyrubenie dane. Podanie žiadosti je preto dôvodom pre prerušenie daňového konania podľa § 61 ods. 1 písm. b/ daňového poriadku. V posudzovanej veci sa jedná o preskúmanie skutočností vo vzťahu k zdaňovaciemu obdobiu august 2016, a preto skutočnosť, že požadované informácie boli žalovanému poskytnuté vo vzťahu k mesiacom máj a jún 2016, je bez právnej relevancie. Zásadným vo veci je, že žalovaný, a to ani v čase začatia kasačného konania, nedisponoval konečnou odpoveďou na jeho žiadosť, napriek urgenciám žalovaného. Za týchto okolností sú bez významu aj tvrdenia sťažovateľa o neúmernej dĺžke daňovej kontroly a jej prerušenia.

21. Ak sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal rozdelenie výkonu daňovej kontroly medzi dva subjekty (pobočky žalovaného Dolný Kubín a Martin), ako aj rozsah dožiadania, kasačný súd má za to, že sa jedná o námietky bez právnej relevancie vo vzťahu k meritu veci. Je tiež na správcovi dane, či vyhodnotí odpoveď na dožiadanie ako dostačujúcu pre naplnenie účelu správy daní alebo rozhodne o potrebe doplnenia odpovede.

22. Vzhľadom na uvedené kasačný súd námietky sťažovateľa obsiahnuté v kasačnej sťažnosti nepovažoval za dôvodné a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

23. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 a § 168 SSP tak, že účastníkom nepriznal právo na náhradu trov tohto konania, keďže žalobca (sťažovateľ) nebol v konaní úspešný a žalovanému právo na náhradu trov v konaní pred správnymi súdmi zásadne neprináleží.

24. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný